

РЕШЕНИЕ

№ 1108

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7864** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.

ДОПК.

Образувано е по жалба на “Орбит Металс“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-2222102200825-091-001/12.04.2023 година, потвърден и изменен с Решение №910/03.07.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са определени допълнителни задължения за Корпоративен данък за 2020 година в размер на 89 861,05 лева и е определена лихва за забава в размер на 16 612,31 лева за периода от 30.06.2021 година до датата на издаване на РА-12.04.2023 година, и в частта, с която са установени задължения за лихва на основание чл.89,ал.5 от ЗКПО за 2016 година в размер на 1636,62 лева за периода от 16.04.2016 година до 31.12.2016 година/ общ размер на установените задължения по РА са в размер на 108 109,98 лева/

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания ревизионен акт и се иска се неговата отмяна. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят-, Орбит Металс“ ЕООД- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат С., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно основателността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна

практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Б., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни доводи относно неоснователността на жалбата развива и в представената писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 169.14/31.10.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място] С. Й. е преназначена на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ в ТД на НАП- [населено място] считано от 01.11.2012 година .

Със Заповед № 709/18.06.2015 година на Директор ТД на НАП- [населено място] М. И.- Г. е преназначена на длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.07.2015 година .

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година Директор ТД на НАП- [населено място] наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват считано от 03.02.2020 година от поименно изброени служители / органи по приходите/ в отдел“ Ревизии“ към Дирекция“ Контрол“ при ТД на НАП- С., измежду които и Г. М. В. – Н. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“ и Ф. С. Й. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и определил техните заместници – Ф. С. Й.- заместник на Г. М. В.- Н..

Със Заповед №2445/07.08.2020 година на За директор ТД на НАП- [населено място] Л. А. е преназначена на длъжността- Инспектор по приходите при Т дан НП- С., считано от 01.09.2020 година.

От приложения на лист 182 от делото Болничен лист е видно, че Г. М. В. – Н. е ползвала отпуск поради временна неработоспособност за периода от 15.02.2022 година до 18.02.2022 година.

На 15.02.2022 година Директор на Дирекция „ Контрол“ при ТД на НАП- [населено място] предложил във връзка с ползването на платен годишен отпуск от страна на Г. М. В. Н. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] за времето от 15.02.2022 година до 18.02.2022 година да бъде замествана от Ф. С. Й. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място].

Със Заповед от 15.02.2022 година Директор ТД на НАП- [населено място] наредил Ф. С. Й. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] за времето от 15.02.2022 година до 18.02.2022 година да изпълнява задълженията на Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“.

Със ЗВР от 18.02.2022 година Ф. С. Й. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“ възложил да бъде извършена ревизия на „ Орбит Металс“ ЕООД [населено място], определил състава на ревизиращия екип- Е. М. И.- Г.- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Р. Л. А. на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода от 01.01.2016 година до 31.12.2017 година, за периода от 01.01.2019 година-31.12.2021 година , по ДДС за периода 01.01.2021-28.02.2021,01.03.2019 година -31.10.2020 година, 01.05.2021 година -31.01.2022 година периода от 01.12.2016 година -30.11.2018 година, срока, в който следва да завърши ревизията – три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.02.2022 година..

Със Заповед за изменение на ЗВР от 18.03.2022 година органът, възложил ревизията– Г. М. В. Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ разширила обхвата на ревизията като включила и ДДС за периода 01.02.2022 година -28.02.2022 година и посочила срок за завършване на ревизията -23.05.2022 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя 21.03.2023 година .

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 18.05.2022 година органът, възложил Ревизията- Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията -22.07.2022 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 20.05.2022 година.

Със Заповед от 05.07.2022 година органът възложил ревизията- Г. М. В.- Н. на длъжност – Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. спряла производството по извършване на ревизия на жалбоподателя, считано от 05.07.2022 година до приключване на друго ревизионно производство.

Заповедта за спиране е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 06.07.2022 година.

Със Заповед от 22.12.2022 година органът, възложил ревизията – Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] възобновила производството по извършване на ревизия на жалбоподателя считано от 22.12.2022 година и определил нов срок за завършването и 09.01.2023 година.

Заповедта за възобновяване е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 09.01.2023 година

На 28.02.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № Р-22221022000825-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 06.03.2023 година, като на дата 15.03.2023 година дружеството жалбоподател депозирало писмено възражение срещу РД, в което изложил несъгласието си с предложението за установяване.

На 12.04.2023 година Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и Е. М. И.- Г. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-2222102200825-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 27.04.2023 година .

На 27.04.2023 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РА.

С Решение № 910/03.07.2023 година Директор на Дирекция ОДОП отменил обжалвания РА в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за данъчни периоди 2016 година, 2017 година и 2021 година, изменил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за данъчен период 2020 година, като установения Корпоративен данък за внасяне в размер на 419 163,12 лева определил на Корпоративен данък за внасяне в размер на 287 034,13 ведно със съответните лихви и потвърдил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на

установеното задължение за лихва по чл.89,ал.5 от ЗКПО в размер на 1636,62 лева за периода 16.04.2016 година -31.12.2016 година.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 04.07.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221022000825-091-001/12.04.2023 година е издаден от компетентни органи- това е Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- орган, възложил ревизията и Е. М. И.- Г. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Г. М. В. - Н. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП-С. и е определена за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична Заповед на Директор ТД на НАП- С. от 18.02.2020 година. Установено е, че към датата на издаване на първата ЗВР от 18.02.2022 година Г. М. В.-Н. е ползвала отпуск поради временна неработоспособност / за периода от 15.02.2022 година до 18.02.2022 година/, като същата е била замествана за този период от лицето Ф. С. Й. – също орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК. От доказателствата по делото е видно, че и Ф. С. Й. е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към датата на издаване на Заповедта за възлагане и същата изрично е посочена от Директор ТД на НАП в Заповедта от 18.02.2020 година за орган, който може да възлага ревизии и същата изрично е определена за заместник на Г. М. В.- Н. / пак в тази Заповед/. Наред с това, налице е и изрична Заповед на Директор ТД на НАП за заместването на Г. М. В.- Н. от Ф. С. Й. от 15.02.2022 година на Директор ТД на НАП- [населено място]. В тази насока неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя – адвокат С., че на дата 18.02.2023 година Г. В. е била на работа и тази Заповед за възлагане на ревизия е следвало да бъде издадена от нея, след като е създаден документ за електронно разпределение на ревизията на жалбоподателя. На първо място, това твърдение на жалбоподателя не е подкрепено с доказателства и е само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и след указанията на съда за разпределение на доказателствената тежест, дадени с Определението за насрочване , при съобразяване, че в жалбата няма изложени никакви такива доводи. На второ

място, след като е налице изрична Заповед за заместване на Г. М. В. – Н. от дата 15.02.2022 година и е налице приложен Болничен лист от дата 15.02.2022 година, от който е видно, че в периода от 15.02.2022 година до 18.02-.2022 година Г. М. В.– Н. е ползвала отпуск поради временна неработоспособност, то буди недоумение как процесуалния представител на жалбоподателя е установил, че Г. Н. е била на работа на дата 18.02.2022 година- очевидно той нито е бил там, нито пък е доказано ,че Г. В. е била на работа. Налице е доказана обективна невъзможност титулярят на правомощието да възложи ревизията- Г. М. – В.–Н. и е отсъствала поради ползване на отпуск поради временна неработоспособност. Заместването е извършено в пълен обем, от заместник, който е притежавал правомощия да възлага ревизия по реда на чл.112 от ДОПК. Що се касае до твърдението на адвокат С. , че в Предложението на Директор на Дирекция “Контрол“ от 15.02.2022 година, че поради ползване на платен годишен отпуск на Г. М. В. – Н. е предложено да бъде замествана от Ф. С. Й., а всъщност лицето е ползвало отпуск поради временна неработоспособност и на практика води до противоречието, то това твърдение не може да бъде основание за нищожност на издадения Ревизионен акт, защото Предложението за заместване не е акт, подлежащ на съдебен контрол и е достатъчно да е доказано, че към датата на издаване на първата ЗВР лицето Г.- М. В.- Н. е била в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, а това в случая е доказано- тя е ползвала отпуск поради временна неработоспособност и е определен неин заместник, който е притежавал правомощия да издава ЗВР.

Лицето Е. М. И.- Г. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип-Р. Л. А. е заемала длъжността-инспектор по приходите при ТД на НАП- С.. Настоящият съдебен състав намира,че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията, като промените водят и до промени в органите, издаващи ревизионен акт и в самата процедура по издаването му. Редакцията на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година предвиди нови органи ,които могат да издадат ревизионен акт- вече органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис. От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронните адреси на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирания данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването

на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начинете на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано , че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса-аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#).

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че всички актове и съобщения и най-вече първата ЗВР не са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, което води до нищожност на издадения Ревизионен акт, защото на първо място- ако не бяха връчени актовете и съобщенията в ревизионното производство на жалбоподателя ,то възниква въпросът как жалбоподателят е разбрал за образуваното ревизионно производство, представял е доказателства и писмени обяснения, подал е възражение срещу съставения Ревизионен доклад и жалба срещу издадения Ревизионен акт/ която е в срок и е представял доказателства в ревизионното производство- очевидно е, че е бил уведомен за започналото ревизионно производство и за предприетите по него действия. На второ място, от приложената на гърба на лист 201 от делото Справка е видно , че жалбоподателят е имал четири деклариращи електронни адреси в НАП, като на два от тях са връчвани всички актове и съобщения, при което твърдението ,че тези адреси не са на дружеството не е подкрепено с доказателства. На следващо място, твърдението, че тези електронни адреси са на счетоводна къща не е подкрепено с доказателства, а ДОПК изисква да бъде деклариран електронен адрес, като няма изискване този адрес да е на съответния ревизиран субект и затова законодателят използва израза“ деклариран адрес“, а не собствен. Всичко това води до извод ,че Ревизионният акт не страда от порока нищожност, сочен от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност. Буди недоумение и фактът, как самият жалбоподател е взел участие в ревизионното производство – чрез представяне на доказателства, писмени обяснения, възражения и жалби ако не е бил надлежно уведомен както за самото ревизионно производство, така и за извършените от органите по приходите процесуални действия в хода на ревизионното производство.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите,

който го е издал. Към Ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 /

22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслагва върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

„Друг извод не следва от сезиращата функция на ревизионния доклад и свързаните с момента на издаването му срокове, тъй като уведомяването на органа, възложил ревизията, не е правопораждащ факт за възникването на компетентността за издаването на ревизионния акт. Тя не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което пороците на ревизионния доклад не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. В качеството си на процесуален акт ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА

Ревизионният доклад е подписан от двамата органи по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, а дори и да не е подписан от всички участващи в ревизията органи по приходите, то това не може да обуслови нищожност на издадения ревизионен акт, защото пак в същото Тълкувателно решение е изрично е посочено, че съгласно чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК изискването за подписване на ревизионния доклад от неговите съставители е задължителен реквизит на ревизионния доклад от външна страна, т.е. част от нормативно установените изискванията за форма на ревизионния доклад. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, която предвижда, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, не дерогира систематично предхождащата я норма на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК, включваща сред задължителните реквизити на ревизионния акт наличието на мотиви за издаването му. И двете разпоредби са част от чл. 120 ДОПК, озаглавен „Съдържание на ревизионния акт“, а това сочи, че ревизионният доклад също е част от нормативно изискуемото се съдържание на ревизионния акт. При наличие на порок в законоустановената форма, изразяващ се в липса на мотиви, опорочаването също не е толкова съществено, че да се приравни с пълна липса на форма, а оттам и на волеизявление, поради което отново не мотивира извод за нищожност на издадения ревизионен акт. Горното обосновава заключението, че не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили“

При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК. Ревизионното производство е първо, като с първата ЗВР е определен срок за завършването и 3 месеца, започнал да тече от връчването на ЗВР- в случая на дата 22.02.2022 година и съответно на това изтичащ на 22.05.2022 година. С последващата ЗВР от 18.03.2022 година органът, възложил ревизията определил нов срок за завършване на ревизията – до 23.05.2022 година/ като срокът е конкретизиран и е разширен обхватът на

ревизията, като е включен още един данъчен период. С нова ЗВР от 18.05.2022 година е удължен срокът на ревизията до 22.07.2022 година / с два месеца и то от органа, възложил ревизията, а удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл.114,ал.3 от ДОПК и то от орган по приходите, компетентен да извърши удължаването. В срока, в който е следвало да приключи ревизията, същата е спряна със Заповед от 05.07.2022 година и възобновена със Заповед от 22.12.2022 година, като е определен срок за приключването и до 09.01.2022 година.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. На следващо място, доказателствената тежест за установяване на положителен факт, какъвто е наличието на реално извършени разходи и за документална обосновааност на стопанските операции, пада само и единствено върху жалбоподателя, защото той от този положителен факт черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на реално осъществени разходи е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват, като наред с това документалната обосновааност на стопанските операции е задължение на жалбоподателя, а не на органите по приходите.

При издаване на ревизионния акт са спазени материално правните разпоредби на ЗКПО.

Правната регламентация на подходното облагане се съдържа в Закона за корпоративното доходно облагане, в чийто член първи е очертан предметът на облагане и това е по т.1 печалбата на местни юридически лица, които се явяват данъчно задължени лица по смисъла на закона. Местни юридически лица съгласно,чл. 3. (1) от ЗКПО са местни юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;

От събраните доказателства е установено че, дружеството жалбоподател е местно юридическо лице, което подлежи на облагане за печалбата от източници в страната и данъчно задължено лице по смисъла на ЗКПО.

За 2020 година жалбоподателят е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210И0938654 / 28.06.2021 година с декларирани - Общо приходи – 66 806 416,18 лева, в т.ч. нетни приходи от продажби – 65 449 009,12 лева, Общо разходи – 65 222 774,91 лева, Счетоводен финансов резултат (счетоводна печалба) – 1 583 641,27 лева, Увеличения на финансовия резултат – 538 347,50 лева, в т.ч. разходи за счетоводни разходи за амортизации (чл. 54, ал. 2 от ЗКПО) – 91 983,11 лева, Увеличения на финансовия резултат – 58 275,00 лева, в т.ч. счетоводна балансова стойност на отписаните активи от счетоводния амортизационен план (чл. 66, ал. 1 от ЗКПО), Увеличения на финансовия резултат – 388 089,39 лева, в т.ч. разходи, непризнати за данъчни цели съгласно (чл. 26 от ЗКПО). Намаления на финансовия резултат – 150 257,94 лева, в т.ч. разходи за данъчни амортизации (чл. 54, ал. 1 от ЗКПО) – 91 982,94 лева - 58 275,00 - данъчна стойност на отписаните активи от данъчния амортизационен план (чл. 66, ал. 2 от ЗКПО), Данъчна печалба – 1 971 730,83 лева, Данъчна ставка – 10 % - Годишен корпоративен данък – 197 173,08 лева, Направени авансови вноски за годината – 54 000,00 лева, Разлика за внасяне/надвнесен данък – 143 173,08 лева. От доказателствата по делото, в това

число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че през 2020 година по дебита на сметка 602-Разходи за външни услуги жалбоподателят е осчетоводил разходи по 4 фактури- с предмет посреднически услуги , издадени от „ИОН Инвест“ ЕООД с обща стойност на данъчната основа 714 926,85 лева и от „Гама Екуити“ ЕООД по една фактура от 29.12.2020 година – с данъчна основа- 183 683,70 лева, като от представените счетоводни извлечения от жалбоподателя за периода 01.11.2020 година – 30.12.2020 година – главни книги на сметки 602 – Разходи за външни услуги, 4011 – Доставчици, партида 425 - „Ион Инвест“ ЕООД и партида 452 - „Гама Екуити“ ЕООД, получаването на услугите и извършените разплащания са осчетоводени като Фактура № [ЕГН] от 03.11.2020 година, издадена от „Ион Инвест“ ЕООД на стойност 64 926,85 лева, ДДС 12 985,37 лева или общо 77 912,22 лева, плащане: 77 912,22 лева на 18.11.2020 година със съответно взети стопански операции,Фактура № [ЕГН] от 05.11.2020 г., издадена от „Ион Инвест“ ЕООД на стойност 350 000,00 лв., ДДС 70 000,00 лв., общо 420 000,00 лв., плащане: 290 000,00 лв. на 25.11.2020 г. и **130 000,00 лв. на 26.11.2020 година.**

Фактура № [ЕГН] от 23.12.2020 г., издадена от „Ион Инвест“ ЕООД на стойност 300 000,00 в., ДДС 60 000,00 лв. или общо 360 000,00 лв., плащане: 360 000,00 лв. на 29.12.2020 година.

Фактура №[ЕИК] от 29.12.2020 г., издадена от „Гама Екуити“ ЕООД на стойност 183 683,70 лв., ДДС 36 736,74 лв. или общо 220 420,44 лв., плащане: 220 420,44 лв. на 03.02.2021 година, като от записите в счетоводните сметки се вижда, че всяка от фактурите е заведена със съответната дата като задължение по партидата на доставчика с общата стойност, стойността на сделката е отразена като разход за външни услуги, а ДДС е отразен в сметката за отчитане на разчетите за ДДС – като ДДС от покупки. Плащанията са отразени с датата на извършеното плащане като изходящ паричен поток от банковата сметка в Уникредит Булбанк АД срещу закриване на задължението към доставчика, но не са представени данни да са ползвани подизпълнители. Вещото лице посочва още, че издадените фактури от „Ион Инвест“ ЕООД са отразени в счетоводните му регистри по следните счетоводни сметки-Вземане по счетоводна сметка 4111 – Клиенти, партида 12 – „Орбит Металс“ ЕООД с общата стойност на всяка от фактурите,Начислени приходи по сч. с/ка 703 – Приходи от продажби на услуги със стойността на услугата – данъчна основа на фактурата,Начислен ДДС по продажби – сч. с/ка 45321 – ДДС на всяка от фактурите,Входящ паричен поток – постъпилите суми по банкова сметка – сч. с/ка 5031 П. – 9393 BGN срещу закриване вземането от клиента по партида 12 на сметка 4111., но са представени хронологични описи на счетоводни сметки 411, 453/2, група 30 и група 70 от доставчиците, като при изготвянето на заключението на вещото лице са представени а счетоводни извлечения с наименование `Главна книга` на сметка 4111 – Клиенти на доставчиците за партидата на клиент „Орбит Металс“ ЕООД, от които се вижда отразяването на разглежданите фактури като вземане от клиента, начислен приход от продажба на услуги, отразено ДДС в разчетната сметка по продажбите, и полученото плащане по банкова сметка, отразено по сч. с/ка 5030, но не са представени документи относно кадрова обезпеченост на доставчиците – ведомости за заплати, хронология на сметка 421, трудови, граждански договори.

В хода на ревизионното производство жалбоподателят е представил заверено **копие на фактурите, договори с доставчиците приемо-предавателни протоколи.**

Установено е, че на 10.01.2020 година между жалбоподателя и доставчикът „ИОН Инвест“ ЕООД е сключен Договор за услуги , по силата на който жалбоподателят в

качеството на възложител, а доставчикът в качеството на изпълнител приел да открие пристанищно място, с предкейова минимална площ 2000 кв.м., отговарящо на законовите изисквания и подходящо за извършване на товаро-разтоварна дейност на скрап, като пристанищното място следва да разполага с техническо оборудване, което да осигурява товаро-разтоварна дейност на скрап и да се намира на територията на област С., Италия, договорена е цена от 350 000 лева (без ДДС) – еднократно фиксирано възнаграждение, при достигане на изкупно количество от минимум 5 000 тона скрап и е дължимо след достигане на посоченото количество, но не по-късно от 31.12.2020 година, като е предвидено право на получаване на уговореното възнаграждение от Изпълнителя в уговорения срок, след подписване на приемо-предавателен протокол, като за изпълнението на договора е представен „Доклад от Проучване с цел установяването на пристанищно място на територията на област С. в Република Италия, което да отговаря на изискванията за товаро-разтоварна дейност на скрап и да разполага с необходимото техническо оборудване и минимална предкейова площ от 2000 кв.м. Към Договора е приложен Протокол от 10.02.2020 година за предаването от Изпълнителя на Възложителя, а с Приемо-предавателен протокол от 05.11.2020 година е удостоверено, че на основание Договор за предоставяне на пристанищна площ от 12.02.2020 година между International Terminal Services Augusta Srl., „Орбит Металс“ ЕООД е натоварил изкупено количество скрап с нетно тегло 5055,124 тона, като посоченото нетно количество в договора с „Ион Инвест“ ЕООД е достигнато на 04.09.2020 година, с което уговореното в договора възнаграждение е дължимо и подлежи на плащане в периода 04.10.2020 година – 31.12.2020 година, като за възнаграждението по договора „Ион Инвест“ ЕООД е издало фактура на „Орбит Металс“ ЕООД с № [ЕГН] от 05.11.2020 година с основание: Посредническа услуга по договор от 10.01.2020 година, на стойност 350 000 лева, ДДС 70 000 лева или общо 420 000 лева, а сумата по фактура № [ЕГН] от 05.11.2020 година е платена на две части от банкова сметка на „Орбит Металс“ ЕООД в УниКредит Булбанк АД, IBAN BG45 UNCR 7000 1522 6258 17: на дата 25.11.2020 година- 290 000 лева и на дата 26.11.2020 година- 130 000 лева.

С

Договор за услуги е сключен на 16.01.2020 г. между „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД – Възложител и „Ион Инвест“ ЕООД – Изпълнител, с предмет: *„Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да осигури товаро-разтоварната дейност на превозвания от Възложителя товар в [населено място], Италия“*

Цената на договора е определена на еднократно фиксирано възнаграждение в размер на 300 000 лв. без ДДС при достигане на количество на доставка от 10 000 тона скрап и е дължимо след окончателно изплащане на цената на разтоварения товар, но не по-късно от 30 дни след постъпване на сумата по сметката на Възложителя.

Предвидено е право на получаване на уговореното възнаграждение от Изпълнителя в уговорения срок, след подписване на приемо-предавателен протокол.

За изпълнението на договора е представен *„Доклад от Проучване с цел установяването на контрагенти, притежаващи съответната материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършването на товаро-разтоварна дейност на пристанище в [населено място], Република Италия, съгласно договора от 16.01.2020 г., сключен между „Ион Инвест“ ЕООД, в качеството му на изпълнител и възложителя „Орбит Металс“ ЕООД“* от дата 10.10.2020 г., и е подписан протокол с дата 10.10.2020 г. за предаването му от Изпълнителя на Възложителя.

С приемо-предавателен протокол от 23.12.2020 г. е удостоверено, че:

на основание Договор за предоставяне на пристанищна площ от 15.10.2020 г. между AP SERVICE S.r.l., „Орбит Металс“ ЕООД е натоварил на територията на Пристанище С., Кампания, изкупено количество скрап с нетно тегло 10 531,52 тона, като посоченото нетно количество в договора с „Ион Инвест“ ЕООД от 10 000 тона е достигнато на 17.12.2020 г.,

с което уговореното възнаграждение е дължимо и подлежи на плащане в периода 23.12.2020 г. – 31.12.2020 г.

За възнаграждението по договора „Ион Инвест“ ЕООД е издало фактура на „Орбит Металс“ ЕООД с № [ЕГН] от 23.12.2020 г. с основание: Посреднически услуги, на стойност 300 000,00 в., ДДС 60 000,00 лв. или общо 360 000,00 лв.

Сумата по фактура № [ЕГН] от 23.12.2020 г. е платена на дата 29.12.2020 г. 360 000,00 лв. от банкова сметка на „Орбит Металс“ ЕООД в УниКредит Булбанк АД, IBAN BG45 UNCR 7000 1522 6258 17.

На 10.08.2020 година е сключен Договор за услуги между “ОРБИТ МЕТАЛС” ЕООД – Възложител и „Ион Инвест“ ЕООД – Изпълнител, с предмет: „Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да води преговори за постигане на премия в размер на 45 лева на тон скрап при подписване на предстоящ договор между Възложителя и „Стомана Индъстри“ АД. Договорено е възнаграждение по договора и е определено еднократно посредническо възнаграждение в размер на 50% от договорената и платена на Възложителя премия и е дължимо след окончателното изплащане на премията по сключения със „Стомана Индъстри“ АД договор, но не по-късно от 30 дни след окончателното изплащане на сумата по сметката на Възложителя, предвидено е право на получаване на уговореното възнаграждение от Изпълнителя в уговорения срок, след подписване на приемо-предавателен протокол. За изпълнението на договора е представен „Доклад от Проучване с цел установяване на доставчици и покриване на изискванията на „Стомана Индъстри“ АД за постигане на премия в размер на 45 лева на тон скрап съгласно Договор за услуга от 10.08.2020 година между „Орбит Металс“ ЕООД и „Ион Инвест“ ЕООД“ от дата 15.08.2020 година, и е подписан Протокол от 15.08.2020 година за предаването му от Изпълнителя на Възложителя, а с Приемо-предавателен протокол от 03.11.2020 г. е удостоверено, че на основание Договор за доставка на скрап от 19.08.2020 година „Орбит Металс“ ЕООД е предоставило на „Стомана Индъстри“ АД скрап, за което „Стомана Индъстри“ АД е изплатило на „Орбит Металс“ ЕООД премия в размер на 45 лева на тон или общо 129 853,70 лева без ДДС, с което Изпълнителят е изпълнил задължението си и Възложителят му дължи еднократно посредническо възнаграждение в размер на 50% от изплатената от „Стомана Индъстри“ АД сума, а именно 64 926,85 лева без ДДС.

За възнаграждението по договора „Ион Инвест“ ЕООД е издало фактура на „Орбит Металс“ ЕООД с № [ЕГН] от 03.11.2020 година с основание: Посреднически услуги по Договор от 10.08.2020 година, на стойност 64 926,85 лева, ДДС 12 985,37 лева или общо 77 912,22 лева, като сумата по фактура № [ЕГН] от 03.11.2020 година е платена на дата 18.11.2020 година- 77 912,22 лева от банкова сметка на „Орбит Металс“ ЕООД в УниКредит Булбанк АД, IBAN BG45 UNCR 7000 1522 6258 17. От Събраните в хода на ревизионното производство доказателства-изпратени молби до данъчната администрация на Република Италия, за потвърждение на твърденията на "ИОН Инвест"ЕООД, за участие на управителя К. О. М. относно осъществено посредничество в полза на „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД, като от получени два отговора от Италия е установено, че относно "AP SERVICE S.R.L.", IT08414071210 неговата основна дейност е търговия на едро с метали, черни метали и полуфабрикати и има сключени договори с „О. металс" без посредничество, "ИОН

Инвест" ЕООД не е имал никакви отношения с AP SERVICE SRL, не е имало преговори между г-н Pasquale Amoruso и "ИОН Инвест" ЕООД, а относно International Terminal Service of Augusta SRL и съгласно декларираното от италианския търговец и представените счетоводни документи, не са възникнали бизнес отношения между "ИОН Инвест" ЕООД и INT. TERMINAL S. AUGUSTA.

Наред с това, в хода на насрещната проверка, във връзка със сключен Договор между „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД и „Стомана Индъстрис АД“ за доставка на скрап от 19.08.2020 година и сключения в тази връзка - Договор за посредническа услуга от 10.08.2020 година с възложител „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД и изпълнител „Ион Инвест“ ЕООД е извършена проверка на „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД, от която е видно, че „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ НЯМА договорни отношения с „ИОН ИНВЕСТ“ ЕООД и по отношение на така посоченото дружество, не им е известно да са извършвани каквито и да е действия за посредничество, и/или каквито и да е водени преговори, и/или представителство от страна на служители или други лица — които да са били представители на „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД, в такива отношения, а лицето М. С. не е участвал в никакви преговори между „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД и "ИОН Инвест" ЕООД, като такива действия не са известни и на "Стомана Индъстрис" АД, лицето М. С. /служител на „Стомана Индъстрис" АД/, НЕ е овластяван от „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД да води каквито и да е преговори с "ИОН Инвест" ЕООД, като такива действия не са известни и на „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“, АД, а лицето М. С. не може да потвърди нито съдържанието, нито авторството, нито истинността на въпросната декларация, за която е изискана информация, както и за каквото и да е участие в преговори между „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД и "ИОН ИНВЕСТ" ЕООД, а въпросната декларация, нейното съдържание и всички удостоверявани в нея обстоятелства, НЕ могат да се потвърдят и от „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД, а положеният във въпросната декларация подпис „от името“ на М. С. - не е негов /не е изпълнен и положен от него/ и този подпис не може да се потвърди като авторство. „СТОМАНА-ИНДЪСТРИ“ АД НЯМА информация, нито от кого е полаган и изпълнен подобен подпис в декларацията, нито от кого е съставяно съдържанието на въпросната декларация.

Установено е, че с Договор за услуги сключен на 04.09.2020 година между „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД – Възложител и „Гама Екуити“ ЕООД- изпълнител, по силата на който изпълнителят приел да открие клиент на Възложителя, който да закупи скрап в количество надвишаващо 3 000 тона, договорена е възнаграждение в размер на 45 лв./тон (без ДДС), при достигане на количество на доставка от 3 000 тона скрап и е дължимо след доставката му на избрано пристанище от клиента, и не по-късно от 30 дни след постъпване на сумата по сметката на Възложителя, предвидено е право на получаване на уговореното възнаграждение от Изпълнителя в уговорения срок, след подписване на приемо-предавателен протокол, а за изпълнението на договора е представен *„Доклад от Проучване с цел установяването на потенциални клиенти на „Орбит Металс“ ЕООД, за закупуване на определено количество скрап съгласно Договор за услуга от 04.09.2020 г. между „Орбит Металс“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД над 3000 тона скрап“*, и е подписан протокол с дата 01.12.2020 година за предаването му от Изпълнителя на Възложителя, а с Приемо-предавателен протокол от 29.12.2020 година е удостоверено, че има сключен Договор за доставка на скрап на 02.12.2020 г. между „Орбит Металс“ ЕООД и предложения с `Доклада` клиент „Kibar International“ S.A., по силата на който извършена доставка на 4 081,86 скрап с кораб от С., Италия, до И., Турция, с което Изпълнителят е изпълнил задължението си по договора и Възложителят му дължи възнаграждение в размер на 45 лв./тон за доставеното количество, а именно сумата от 183 683,70 лева без ДДС, а за възнаграждението по

договора „Гама Екуити“ ЕООД е издало фактура на „Орбит Металс“ ЕООД с №[ЕИК] от 29.12.2020 година с основание: Комисионна по договор, на стойност 183 683,70 лева, ДДС 36 736,74 лева или общо 220 420,44 лева, а дължимата по фактура сума е платена от банкова сметка на „Орбит Металс“ ЕООД в УниКредит Булбанк АД, IBAN BG45 UNCR 7000 1522 6258 17 на дата 03.02.2021 г. 220 420,44 лева. Установено е още, че „Орбит Металс“ ЕООД е извършило доставки на стоки по чл.69 ал.2 от ЗДДС с получател фирма в Турция - Kibar International S.A. и предмет „отпадък от черни метали“, като за периода българското дружество е извършило покупки на стоки – метални отпадъци /за което разполага с документи/ от дружеството от Италия AP Service S.R.L. IT08414071210, но не са представени никакви доказателства за мястото, където са уговорени сделките с клиентите, няма доказателства кое лице от доставчика е водило преговорите и кога, липсват доказателства за отчетени разходи за командировки или за водени преговори по какъвто да е начин, няма представена водена търговска кореспонденция или други документи, доказващи участието на управителя на двете дружества в провеждане на преговори с потенциални клиенти на „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД, както и със собственици на пристанища, не е представена информация за необходимостта от наемането на „Гама Екуити“ ЕООД за извършване на посреднически услуги, няма доказателства за място на изпълнение на доставките по посочените фактури и участието на „Гама Екуити“ ЕООД в изпълнение на услугите, няма доказателства доказващи изпълнението на условията по договора, никакви документи по направено предложение, търговска кореспонденция между „Гама Екуити“ ЕООД и „Kibar International S. A. за начина на транспорт, намиране на пристанища, като в приложените справки са описани натоварените количества скрап, корабите, на които са натоварени стоките, както и издадените от доставчиците фактури, а услугите са заплатени по банков път. Установено е, че „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД е реализирало големи обороти от доставки на скрап, както в страната, така и за трети страни. Дружеството е реализирало тристранни доставки, ВОП и др., като от анализа на установените факти и обстоятелства е видно, че само „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД е страна по сделките, без никакво посредничество от „Гама Екуити“ ЕООД.

Обстоятелството, че изпълнението по Договорите е скрепено с Доклади, не може да доведе до извод, че доставчиците са извършили посредническите услуги, а от там, че са налице реално осъществени разходи по тези 4 фактури, още повече, че няма доказателства кой какво е изготвил, кога и къде са изготвени Докладите и от кого, няма доказателства свързани с техническата обезпеченост на доставчиците, и за това по какъв начин са извършени проучванията, от кого, лицата, които са извършили проучванията и посредническите услуги притежавали ли са съответната квалификация и то специфична, за да осъществят посредническите услуги, с какъв трудов потенциал са разполагали доставчиците, за да могат да извършат услугите. Наред с това, счетоводното отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя не може да бъде доказателство за това, че тези разходи са доказани като реално извършени, защото документалната обосновааност на стопанските операции е основно изискване, което Законът за счетоводството поставя като определящо за вярното отразяване на фактите и събитията. Съгласно чл.26,ат.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл.10 от ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В чл. 6,ал.1 от Закона за счетоводството е посочено, че счетоводният документ е хартиен или технически носител на

счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър, като първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Реквизитите на първичния счетоводен документ са визирани в чл.7 от Закона за счетоводството и съгласно тази разпоредба, първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация: наименование и номер, съдържащ само арабски цифри, дата на издаване, наименование, адрес и номер за идентификация по [чл. 84](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, предмет и стойностно изражение на стопанската операция. Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. За целите на данъчното облагане при преценката за съдържащите се във фактурата реквизити, винаги трябва да се изхожда от обстоятелството има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по [ЗДДС](#) данъчни субекти и съответно - начислен данък. Това означава, че реквизитите на фактурата не следва да се възприемат изолирано. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Като частен документ, който се издава от доставчика, той се подписва от него. В това се изразява материалната и доказателствена сила.

Не се представиха доказателства за реално осъществяване на услугите по договорите и то страна на доставчиците и че заплатените разходи са реално извършени и е налице документална обосновааност на стопанските операции.

И в хода на съдебното производство и при изготвяне на съдебно-счетоводната експертиза от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства за реално извършените разходи за услугите по договорите от двамата доставчици, няма доказателства за мястото на извършване на услугите и кога, как, и какво е отчетено пред възложителя, няма доказателства кое лице или лица от доставчика са извършили услугите и какви услуги са извършени, за да намери приложение нормата на чл.10,ал.2 от ЗКПО, която сочи, че счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството при условие, че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

Облагаемата печалба за данъчни цели се формира на основата на счетоводния финансов резултат, преобразуван по предвидения от закона ред. Съгласно параграф 1, т.16 от ДР на ЗКПО "[Счетоводен финансов резултат](#)" е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период преди начисляването на разходите за данъци от печалбата. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че органът по приходите неправилно е извършил увеличение на финансовия резултат, тъй като нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство той представи доказателства, че тези разходи са документално обосновани и са свързани с реално осъществена доставка. Заплатената стойност на фактурите е без каквото и да е основание, предвид непредставянето на никакви доказателства за наличие на реално осъществена доставка, което води до извод, че жалбоподателят е заплатил суми и то по доставки, които по никакъв начин не са осъществени и безспорно е налице хипотезата на чр.16,ал.2,т.4 от ЗКПО отклонение от данъчно облагане-когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се

получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно алинея втора на същия текст за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени..

След като всички разходи по цитираните по-горе фактури не са признати за данъчни цели, то съвсем законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат със сумите, посочени по-горе от доставчиците, то съвсем законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат, като законосъобразно Директор на Дирекция ОДОП е извършил корекция на данъчния финансов резултат – данъчна печалба в размер на 2 870 341,38 лева и следващ се Корпоративен данък в размер на 287 034,13 лева, и след приспадане на декларирания и внесен данък от жалбоподателя в размер на 197 173,08 лева е определен Корпоративен данък за довносяне в размер на 89 861,05 лева представляващ 10% от стойността на корекциите с данъчните основи по фактурите с предмет- посреднически услуги и на основание чл.175 от ДОПК е определена лихва за забава от 01.07.2021 година/ като срокът за подаване на ГДД за 2020 година е бил до 30.06.2021 година до датата на съставянето на РА- 12.04.2023 година в размер на 16 612,31 лева.

По отношение на установеното задължение по реда на чл.89,ал.5 от ЗКПО. На основание чл.83, ал.1 от ЗКПО данъчно задължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративен данък, на база на прогнозна данъчна печалба за текущата година. Съгласно ал.2, т.1, авансови вноски не правят данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 300 000.00 лв. Съгласно Чл. 84. от ЗКПО, месечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000 лева, като нетните приходи от продажби за предходната 2015 година на жалбоподателя са в размер на 3445839,17 лева, от което следва, че дружеството има задължение да прави месечни авансови вноски на основание чл.84 от ЗКПО. Доказано е, че жалбоподателят не е внасял авансови вноски през 2016 година и е декларирало, че сумата, върху която се дължи лихва по чл.89 от ЗКПО за месечни авансови вноски е в размер на 22 651,92 лева На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок месечни авансови вноски и във връзка с чл.89 от ЗКПО се дължи лихва в размер на общо 1636,62 лева за периода от 16.04.2016 година до 31.12.2016 година / в който смисъл е и заключението на вещото лице, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че издаденият Ревизионен акт отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърлянето на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не следва да бъде уважена.

В полза на ответника по жалбата и на основание чл.161 от ДОПК следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, като за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията съгласно чл.8, във връзка с чл.7,ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения при интерес от 100 000 лева до 500 000 лева - 8650 лева плюс 4 % за горницата над 100 000 лева:, като интересът е 108 109,98 лева и възнаграждението възлиза на 8974,40 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съдСофия град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА “Орбит Металс“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-2222102200825-091-001/12.04.2023 година, потвърден и изменен с Решение №910/03.07.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са определени допълнителни задължения за Корпоративен данък за 2020 година в размер на 89 861,05 лева и е определена лихва за забава в размер на 16 612,31 лева за периода от 30.06.2021 година до датата на издаване на РА-12.04.2023 година, и в частта, с която са установени задължения за лихва на основание чл.89,ал.5 от ЗКПО за 2016 година в размер на 1636,62 лева за периода от 16.04.2016 година до 31.12.2016 година/ общ размер на установените задължения по РА са в размер на 108 109,98 лева/.

ОСЪЖДА „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП – ГР. С. СУМАТА ОТ 8974,40 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: